

HET VISSERIJBLAD

Abonnementen: Binnenl. 1 jaar 300 F - 6 maanden 150 F - 3 maanden 80 F - Buitenl. 1 jaar 325 F - Holl. 1 jaar Fl. 22
Verantwoordelijk Drukker-Uitgeefster: Simonne BOLLINNE, Vindictivelaan 22, Oostende, Tel. 725.23, PCR 41.89.87

VRIJDAG
6 MAART 1964

DRUKKERIJ
Telefoon nr. 777.13

De visserijkonferentie te Londen beëindigd

Maandag j.l. heeft de Konferentie van Londen de derde en laatste fase van haar werkzaamheden afgesloten met de ondertekening door 13 landen van een Konventie over de visserijgronden, samen met een protokool van voorlopige toepassing.

Zoals verwacht mocht worden, zijn IJsland en Noorwegen, die reeds vroeger bij unilaterale maatregel hun territoriale wateren tot 12 mijl hadden uitgebreid, niet tot het akkoord toegetreden. Ook de Faroë-eilanden en Groenland, die aan Denemarken toebehoren, vallen buiten het kader van de overeenkomst, terwijl kontinentaal Denemarken daarentegen deelnemer is aan de Konventie.

Verdere ondertekenaars van de Konventie zijn: de zes EEG-landen (waaronder België), Groot-Brittannië, Ierland, Spanje, Portugal, Oostenrijk en Zweden.

Tijdens de laatste zitting werd o.m. ook bepaald welke kusten in de geografische toepassingsfeer van de Konventie zullen vallen. Het zijn: de ganse kust van Ierland, van België, van Groot-Brittannië (met inbegrip van Noord-Ierland, het eiland Man en de Kanaaleilanden); de Noordzee-kust van West-Duitsland en Nederland; de Atlantische Oceaan-kust boven de 36e breedtegraad voor Spanje en Portugal; de kusten van de Atlantische Oceaan, het Kanaal en de Noordzee voor Frankrijk; de kusten van de Noordzee, het Skagerrak en het Kattegat voor Denemarken. Zijn bijgevolg NIET begrepen bij het akkoord: de kusten van de Middellandse Zee, de Oostzee, de Baltische Zee en, zoals hoger reeds aangestipt, de kusten van IJsland, Noorwegen, Groenland en de Faroë-eilanden.

Voor de hogervermelde kusten die WEL onder de toepassingsfeer van de Konventie vallen, zullen o.a. volgende regelen van toepassing zijn:

1. De zone van 0 tot 6 mijlen is voorbehouden voor de kuststaat, die er alleen mag vissen en er rechtsbevoegdheid uitoefenen;
2. De zone van 6 tot 12 mijl is voorbehouden voor de kuststaat en voor de andere ondertekenende landen, wier vaartuigen GEWOONLIJK (maar niet noodzakelijk bestendig) in die zone gevist hebben tussen 1 januari 1953 en 31 december 1962.
3. De vissers van deze laatste landen mogen in die zone niet vissen op die visgronden waar zij niet gewoon waren te vissen.
4. Om de vreemde vissers toe te laten zich aan te passen aan hun uitdrijving uit de zone van 3 tot 6 mijlen, zal de kuststaat aan die vissers toelaten er verder te vissen gedurende een overgangsperiode, te bepalen bij overeenkomst.
5. Bepaalde voordelen welke nabuurstaten elkaar verleend hebben (bv. vissen in elkaars territoriale wateren gedurende een gedeelte van het jaar) mogen ook in de toekomst van kracht blijven.
6. Bestaande of toekomstige visserijregimes in het kader van de EEG of Benelux hebben voorrang op het regime van de Konventie.

Bovenstaande principes zullen dus in de toekomst de grenzen bepalen tot dewelke de 13 ondertekenende landen de visvangst

zullen mogen bedrijven. Geschillen over de toepassing of de interpretatie van de Konventie zullen aan een speciale rechtbank (zetelend met 5 rechters) worden onderworpen, evenwel slechts nadat verzoeningspogingen zonder gevolg zouden gebleven zijn. Tegen de beslissingen van de rechtbank is geen beroep mogelijk. Wanneer zal de Konventie nu van toepassing worden? In de meeste landen, waaronder ook België, dienen dergelijke internationale akkoorden eerst door het Parlement bekrachtigd te worden, en voor deze Konventie is voorzien dat zij van kracht zal worden, nadat ACHT landen haar zullen goedgekeurd hebben. De ondervinding heeft echter geleerd dat een dergelijke goedkeuring vaak op de lange baan wordt geschoven. Daarom werd voorzien dat de landen die het akkoord vóór 1-1-1966 goedkeuren, onder elkaar de datum van inwerkingtrading kunnen bepalen, zelfs als hun aantal kleiner is dan acht.

Daarbij dient aangestipt dat elke regering die de Konventie bekrachtigde, haar onmiddellijk kan toepassen. In die zin mag verwacht worden dat Groot-Brittannië in de eerstvolgende weken reeds de Konventie aan het Parlement ter bekrachtiging zal voorleggen, om het voorziene regime deze zomer in werking te laten treden. Vanwege Ierland mag een gelijkaardige houding verwacht worden.

Wat zal dit alles nu voor de Belgische visserij voor gevolgen hebben?

Hetgeen elke visser interesseert is de vraag welke wijzigingen aan de visserij rond Groot-Brittannië en Ierland zullen aangebracht worden door de toepassing van de Konventie.

Vermelden we eerst dat België te Londen twee akkoorden gesloten heeft, respectievelijk met Groot-Brittannië en Ierland, over de overgangsrechten. Daarin wordt bepaald dat de Belgische vissersvaartuigen verder mogen vissen langs de kusten van Groot-Brittannië, Noord-Ierland en de Republiek Ierland tot aan de drie-mijlengrens, gerekend vanaf de basislijnen der territoriale zee, en dit tot 31 december 1965.

Wanneer langs sommige gedeelten van dezelfde kusten rechte basislijnen of afsluitingslijnen der baaien van meer dan 10 mijlen getrokken werden, zullen de Belgische vissers nog een jaar langer (dus tot 31 december 1966) tot aan de drie-mijlengrens mogen vissen.

Ook andere landen met traditionele rechten (Frankrijk, Nederland, Duitsland en Spanje) hebben een gelijkaardig akkoord met Ierland en Groot-Brittannië afgesloten.

Na verloop van de voormelde periode zal men de zone van 3 tot 6 mijlen dienen te verlaten.

Met betrekking tot de basislijnen vanaf dewelke de voorbehouden zes-mijlenzone zal getrokken worden, bestond er in Belgische visserijkringen reeds geruime tijd grote ongerustheid. Het gevaar was immers niet denkbeeldig dat de Britten op de meeste plaatsen lange rechte lijnen van kaap tot kaap zouden trekken en met z.g. «closing lines» de meeste baaien gans zouden afsluiten. Op de kaart welke de Britten voorgelegd hebben, wordt meestal de laagwaterlijn gevolgd, terwijl rechte lijnen en afsluitingslijnen

(Vervolg blz. 2)

DE VISSERIJKONFERENTIE TE LONDEN BEEINDIGD

(Vervolg van blz. 1)

der baaien uitzondering blijven. Alleen in het gebied van «THE MINCH», ten noord-westen van Schotland, zijn de Britten klaarblijkelijk zeer gulzig geweest en hebben zij de interessante viswateren praktisch helemaal voor onze vissers afgesloten. België zal zich hier echter niet bij neerleggen en hoopt door middel van verdere onderhandelingen en een eventueel beroep voor de arbitragerechtbank tenminste een deel van «The Minch» terug open te stellen. Daarbij zal zij kunnen steunen op het feit dat de regelen van de Konventie van Genève hier niet gevolgd werden. Wat Ierland betreft zal aan de huidige basislijnen geen wijziging komen, aangezien dit land reeds een vijftal jaren geleden tot het stelsel der RECHTE basislijnen is overgegaan.

De Konferentie van Londen had reeds op 17 januari j.l. een resolutie goedgekeurd over de maatregelen ter bescherming van de visstand, en een andere resolutie over de politie van de visserij, welke aanstuurt op een in de herfst van 1964 te houden technische konferentie over het reglementeren van de politie van de visserij in de Noordzee en het noord-oosten van de Atlantische Oceaan.

Thans heeft de Konferentie besloten ook nog eenparig (met inbegrip van Noorwegen en IJsland) een resolutie over de toegang tot de markten aan te nemen.

Na gewezen te hebben op de hinderpalen welke de ontwikkeling van de handel in vis en visserijproducten nog in de weg staan, worden de aanwezige landen dringend aangemaand hun gedragslijn op visserijgebied zodanig te richten, dat de belangen beschermd blijven van de landen die hun handel in vis en visproducten willen ontwikkelen, in die zin zoals voorzien in het rapport van de OESO van 1960.

De onbevooroordeelde lezer krijgt onwillekeurig de indruk dat voormelde resoluties in feite zonder praktische gevolgen zullen blijven, maar dat de werkelijke betekenis van de Konferentie van Londen moet gezocht worden in de oprichting van een nieuw systeem van visserijgrenzen in West-Europa.

Dit stelsel zal verschillende landen, met inbegrip van België, noodzaken zich geleidelijk voor te bereiden op de nieuwe toestand, vooral met betrekking tot de visserij rond Groot-Brittannië en Ierland.

Aan de andere kant zullen de ondertekende landen de zekerheid hebben dat eens en voor goed paal en perk zal gesteld zijn aan de tendens van de jongste jaren, waarbij meer en meer landen tot eenzijdige uitbreiding van hun territoriale wateren of visserijgrenzen zijn overgegaan.

De jongste voorbeelden van IJsland, Noorwegen, Groenland en de Faroër-elanden liggen nog te fris in het geheugen, om niet alvast dit positieve aspect van de Konventie van Londen speciaal te onderlijnen.

DE REDAKTIE.

IN MEMORIAM...

Karel Constandt

Zopas bereikt ons het overlijden van de heer Karel Constandt in de ouderdom van 58 jaar.

De afgestorvene werd geboren te Adinkerke op 2 maart 1906 en overleed na een slepende en zware ziekte maandag jl. 2 maart.

In onze vissersmiddens — en dan vooral te Nieuwpoort — was de heer Constandt een graag geziene figuur. Zo was hij voor de jongste wereldoorlog onderrichter in de visserijschool te Nieuwpoort, alwaar hij de vissersjeugd een zeer gedegen opleiding tot het vissersberoep verstrekke. Hij bleef evenwel niet te Nieuwpoort want na de oorlog werd hij benoemd tot bestuurder van de St Pietersschool te Oostende, functie die hij verder bleef vervullen tot

het ontbinden van de instelling.

Ook de reders zijn de afgestorvene doorheen de jaren steeds bijzonder genegen geweest. De heer Constandt was inderdaad steeds behulpzaam bij het onderhouden van het administratief- en boekhoudkundig aspect van de uitbating van hun vaarttuig.

Het spreekt dan ook vanzelf dat het afsterven van de heer Constandt in de visserijmiddens zeer betreurd wordt. De begrafenis grijpt plaats zaterdag a.s. te 10 uur in de kerk te Westende.

Ons blad biedt aan de familie Constandt de meest gemeende gevoelens van deelneming aan bij het zware verlies, welke hen treft. — B

Is de zogenaamde nonactiviteit van de Kommissie ter Modernisering van het Vissershavenkompleks dan toch eindeloos ?

OOK VISSERSHAVENKOMMISSIE ZWIJGT ALS VERMOORD !

Het probleem van ons havenkompleks staat in de laatste tijden in een voortdurende belangstelling. Oorzaken hiervan zijn enerzijds de onverklaarbare handelwijze van Staat en Stad die zonder de minste overweging de noodzakelijke kredieten tot modernisering en aanpassing van het Oostendse havenkompleks hebben afgewezen, of liever gezegd hebben uitgesteld, en anderzijds en dan heel bijzonder voor wat de vissershaven betreft, de zeer nabije in praktijkstelling van de E.E.G.-politiek.

Waar wij in de eerste plaats willen op neerkomen is onze vissershaven, die binnen zeer afzienbare tijd geroepen zal zijn, een vooraanstaande rol te spelen in het grensloze Europa der zes van morgen. Het is een vaststaand feit dat dan onze havenakkomodatatie za' dienen aangepast te zijn aan de behoeften van de grote vreemde vissersvloeden die hun vangsten in onze haven zullen verkopen.

En we zullen niet gereed zijn. De zaak van de bouw van een derde slip wordt stelselmatig geboycotterd en wie de betrekkingen kent van sommige heerschappen weten waar de hond aan gebonden ligt. Graag vernamen we waarom onze burgemeester die tevens parlementair is zijn gezaghebbende(?) stem te Brussel niet laat horen.

Of zal men trachten de visserij te verknechten aan een bepaalde firma, wiens praktijken er allesbehalve netjes voorstaan ?

Toen in augustus 1962 overgegaan werd tot de oprichting van een commissie die belast werd met het onderzoek naar de moderniseringsmogelijkheden van ons vissershavenkompleks, meenden wij op de goede weg te zijn en dachten wij terecht dat wij ons binnen zeer kort aan een volledige reorganisatie van onze vissershaven mochten verwachten. De commissie bood inderdaad alle waarborgen om ons optimisme te staven; de leden van raad waren stuk voor stuk mensen die als deskundigen mochten doorgaan en die de visserij door en door kenden.

In de beginne mochten wij verschillende zittingen van de raad meemaken, derwijze zelfs dat een volledig reorganisatieplan werd opgesteld en reeds een lijst samengesteld werd van de werken die bij

voorkeur en hoogdringendheid dienden uitgevoerd te worden.

VERSLAPPING DER AKTIVITEITEN

Na deze eerste rush begon de commissie ziek te worden in het bedje waarin zoveel identieke commissies dienden verzorgd te worden. Langzaam maar zeker begon de activiteit van de bedoelde commissie te verslappen in die mate dat het thans sedert december 1963 geleden is dat nog een zitting plaatsgreep. Het dan niet bedroevend te moeten vaststellen dat deze commissie, die geroepen was om de moderniseringsproblemen van ons vissershavenkompleks te bestuderen thans alle bedrijvigheid stillet en de slaap der gelukzaligen gaat slapen. Het ogenblik is nochtans gunstig om doeltreffend op te treden. Het is inderdaad een grote vereiste dat onze vissershaven in de eerste plaats wordt aangepast aan de vereisten welke een E.E.G.-politiek binnen afzienbare tijd zal stellen. Er is meer zelfs, ook onze vissershavencommissie is een zachte dood aan het sterven. Inderdaad, sedert de troebelen welke voor korte tijd in de schoot van dit organisme uitbraken, omdat sommige vishandelaars de produktie aan banden wensden te leggen, werd geen enkele zitting meer gehouden, zodat wij ook lang deze zijde niet langer op enige activiteit moeten rekenen.

Ziedaar de triestige balans van twee instellingen die in feite zouden moeten uitgegroeid zijn tot leidende begrippen in ons visserijbedrijf, en als dusdanig een hoofdzakelijke rol zouden moeten spelen.

Hiervan kwam evenwel niets in huis, wel integendeel. Andermaal werd onze visserij op een weinig stichtende manier in de steek gelaten en moeten wij verder sukkelen met de geringe middelen waarover wij aktueel beschikken.

Misschien zal binnen afzienbare tijd de commissie zich rekenschap kunnen geven van het spijtige futen waaraan zij ten grondslag liggen. Helaas, ook hier zal het dan andermaal te laat zijn. — B

N.B. — Bij het ter pers gaan vernemen we dat schepen Van de Kieboom bezig is met zich een juist idee van de toestand te vormen om daarna handelend op te treden. 'Ve verhop dat voor de visserij het beste van dit knap mens.